

Hoop zonder grenzen

Vandaag de dag worden we overspoeld door alarmerende berichten: mensen die hun baan, gezondheid, veiligheid en waardigheid verliezen, jongeren zonder toekomst vanwege oorlog of armoede veroorzaakt door klimaatverandering; volken zonder land, vrede en vrijheid. Tragische gebeurtenissen die je de adem benemen en de horizon verduisteren. Er lijkt geen reden meer tot hoop.

In deze omstandigheden kan het denken van de Duitse filosoof Ernst Bloch (1885-1977) ons helpen, namelijk dat 'hoop geen passieve illusie is, maar een 'vooruitstrevende droom', een actief principe dat vooruitloopt op wat nog niet bestaat. Het is verbonden met het idee dat de toekomst open en kneedbaar is, niet vooraf bepaald'.

En Chiara Lubich schreef: 'In een wereld, waarin strijd wordt gerechtvaardigd, waarin de wet van de sterkste, de slimste en meest gewetenloze geldt en waar soms alles verlamd lijkt door materialisme en egoïsme, is ons antwoord: liefde voor de medemens. Dit is het medicijn dat kan genezen'.

Met dit perspectief kan ieder van ons blijven hopen. Al was het alleen omdat we gewoon niet willen dat de misstanden voortduren. We zien de hoop in de passie voor goed onderwijs van een leraar, in de eerlijkheid van een ondernemer, in de rechtschapenheid van iemand die met integriteit bestuurt, in de trouw van een echtpaar, in de omhelzing van een kind, in de zorg van een verpleegkundige, in de hartelijkheid van een oma, in de moed van iemand die vreedzaam misdaad bestrijdt, in de gastvrijheid van een gemeenschap. Hoop geven ons ook de getuigenissen van kinderen in oorlogsgebieden, die een veilige omgeving vinden om hun toekomst zeker te stellen. We zien het in de tekeningen van de meisjes en jongens die deelnemen aan de psychosociale ondersteuningsprogramma's van "Save the Children". Tussen de lijnen en kleuren verschijnt de hoop om dokter, schrijver of modeontwerper te worden. De veilige plekken waar ze elkaar ontmoeten, bieden een omgeving om te spelen, zich te uiten en van een toekomst te dromen die verder gaat dan het conflict. Hun tekeningen werden verspreid ter gelegenheid van de Werelddag voor Geestelijke Gezondheid, op 10 oktober 2025, georganiseerd door de Wereldgezondheidsorganisatie. Ze getuigen van de veerkracht van de allerkleinsten in tijden van oorlog.

Niet in de laatste plaats kunnen we hoop vinden bij miljoenen mensen over de hele wereld: kinderen, jongeren, volwassenen en ouderen die, getroffen door ernstige omstandigheden, met kracht, vasthoudendheid en veerkracht de uitdaging aangaan om de hindernissen te overwinnen waarmee het leven hen confronteert.

Kunnen wij achterblijven? Laten we een beslissende stap voorwaarts maken, een stap naar jong of oud, arm of migrant, werkeloos of dakloos, ziek of in de gevangenis, naar hen die wachten op een gebaar van zorg en nabijheid. Het zijn stuk voor stuk boodschappen van hoop. Deze boodschappen zullen zeker over landsgrenzen heengaan, die vaak veranderd zijn in muren en oorlogsfronten. Ze zijn geen illusie, maar een echte kracht, die in staat is om de samenleving stap voor stap te veranderen.

DE IMPULS VOOR DE MAAND wordt momenteel geproduceerd door het "Centrum voor Dialoog met mensen met een niet-religieuze overtuiging" van de Focolare beweging. Het is een initiatief dat in 2014 in Uruguay werd geboren om met personen met een andere levensopvatting de waarden van het Woord van Leven te delen, dat wil zeggen de zin uit de Schrift die de leden van de beweging in het dagelijks leven willen implementeren. Momenteel wordt DE IMPULS VAN DE MAAND in 12 talen vertaald en in meer dan 25 landen verspreid, met aanpassingen van de tekst om aan verschillende culturele gevoeligheden te voldoen.

www.dialogue4unity.focolare.org – www.focolare.nl